

Alexandru Badea - "Maratonistul din Bilciuresti"

Scris de kr3bs

Vineri, 22 Februarie 2008 18:57

Am stat sa ma gandesc ce titlu sa-i dau portretului romantat al lui Alexandru Badea. Pe toti fostii lui coechipieri de la Petrolul pe care i-am intrebat daca stiu ca acesta sa fi avut vreo porecla, nici unul si nici macar Mircea Dridea, cu care Badea a facut un "cuplu de aur" in fotbalul nostru, nu mi-au putut da o idee. As fi putut sa-i spun, de pilda, judecandu-l dupa unele trasaturi caracteristice, "omul fara splina" sau "alergatorul de cursa lunga" sau chiar "fotbalistul snur". Cercetandu-i datele biografice si constatand ca s-a nascut intr-o asezare rurala de langa Moreni, mi-am zis ca mai drept ar fi sa asociez numele unei comune mici de numele unui mare jucator si, pastrand inca vie imaginea unui fotbalist de inalta clasa, care timp de 90 de minute ara in lung si in lat, fara sa respire parca, l-am botezat, convins ca nu gresesc deloc, "Maratonistul din Bilciuresti". Sa-si aminteasca si cei de unde Badea a plecat, ca sa se poata mandri ca au dat tarii pe unul din idoli gazonului.

Cand a venit la Ploiesti, la Petrolul, in 1958, fostul presedinte al clubului si-l aminteste ca pe un baiat firav, cu alura de copil, desi implinise 20 de ani. Timid si modest imbracat, parea departe insa de a se simti complexat ca vine la o echipa campioana si ca avea de luptat ca sa-si gaseasca un loc stabil intr-o formula de atac consacrata: Zaharia-Tabancea-M.Dridea-Gh.Dumitrescu-Badulescu. Nu a trecut insa nici un an si Sandu Badea din Bilciuresti, facand dovada unui joc complet, a unei tehnici de exceptie si a unei rationale dozari a efortului, a reusit sa devina mai intai o extrema utila, apoi un inter constructor-finalizator, pentru ca, in cele din urma, sa lanseze, impreuna cu M.Dridea I, modelul varfurilor pereche, in concurenta loiala si sportiva cu un alt tandem de clasa, cel al rapidstilor Nichi Dumitriu-Puiu Ionescu. Cu Petrolul, Sandu Badea a imbracat o data, in 1966, tricoul de campion national si a baut, tot odata, in 1963, din Cupa Romaniei, stabilita un an la Ploiesti. De 4 ori, poate mai putin decat ar fi meritat, a imbracat tricoul tricolor. Jocul lui a exprimat intotdeauna finete, eleganta si stil. A fost ceea ce se cheama un adevarat artist pe scena dreptunghiului cu gazon, strecurandu-se cu abilitate de scrimer printre baricadele unor aparari betonate si dominate de forta. Alexandru Badea a mai avut o calitate rara ca fotbalist. Nu i-a placut sa triseze. A jucat intotdeauna cinstit. Chiar si cu riscul de a pierde. As aminti acum doar unul din numeroasele exemple, care il caracteriza in acest fel. In ultima etapa a campionatului 1968-1969, intru-n meci Farul - Progresul Bucuresti, care urma sa decida soarta uneia dintre cele doua retrodate a primei divizii si cand un rezultat egal ar fi avantajat ambele echipe, introdus mai tarziu in formatia constantiana in locul lui Sasu si in mod cert nefiind "in carti", a inscris in minutul 85 unicul gol al

Alexandru Badea - "Maratonistul din Bilciuresti"

Scris de kr3bs

Vineri, 22 Februarie 2008 18:57

partidei, in urma caruia Progresul a retrogradat. Ar fi putut sa rateze, cum au mai facut-o si altii inaintea lui pana atunci. Cu siguranta inasa ca i-a fost rusine. A respins aranjamentul si compromisul.

Ca orice om, Sandu Badea a avut si defecte. Unul dintre acestea ajuns pana la limita viciului, dupa ce a abandonat activitatea ca jucator, i-a hotarat destinul. Prietenia cu Bachus, de care nu auzise pana sa vina la Ploiesti, i-a scurtat zilele si l-a impins pe un drum al pierzaniei, fara intoarcere. Nu implinise inca 50 de ani, cand fotbalistul cu alura de balerin, onest, tradand parca si la maturitate timiditatea copilului din Bilciuresti, si-a luat rams bun de la o lume pe care, din pacate, nu a putut, poate si insuficient inteles, sa o pretuiasca indeajuns.